

શ્રીછાંદાઉદેપુર મહારાજા ધિરાજ

ચક્રવાન કુળભાણ મહારાઉલશ્રી

૧૦૮ શ્રી કનેહસિંહજીનાં,

ગોહિતાં રાણીજી

સાહેબ.

સમન્નકુંવરબા વિરહ.

પ્રાચીન :

ગુણ કથન.

શ્રીચિત્રાલિલ કરનાર.

શ્રીમદિવલાલ ખુશાલભાઈ પ્રમુખ ગામતીપુર

અમદાવાદ.

અમદાવાદ, જિનાનગરે ગ્રામ્યે શ્રી "લલિત" પ્રિન્ટીંગ

પ્રેસના આગેવાન નારણરામ ગોહીવાળાએ છાપી.

સંવત ૧૯૭૧

આશુક્ય

સને ૧૯૧૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સમજ પુસ્તકાલય વિરલ

વિષય ૬ : ૭

શ્રીછોટાઉદેપુર મહારાજ ધિરાજ ચહુવાન કુળભાણ
મહારાઉલશ્રી ૧૦૮ શ્રી કૃતેહસિંહજીનાં
ગોહિતાં રાણીજી સાહેબ.

સમજકુંવરબા વિરહ.

તથા

ગુણ કથન.

રાગ પુરજ.

“કેરી સંયર જેનો કંથડો, તેનાં પુરણ પાપ;”

“મનમાં ઉદાસી મટે નહિ, તપે તનડાંમાં તાપ”-એ રાગ.

સમજકુંવરબા સંચર્યા, રાણી રજવટ રૂપ;

ઉદાસ હવા ઉદેપુરના કૃતેહસિંહજી જૂપ. સમજ૦ -૨૬૦

અફસોસ ઉમેદવાર ઉમેરેરે, કુડો કીધો આ કાળ;

ઉભય કુંભારો ઉભય કુંવરી, રોતાં રાખીજ બાળ. સમજ૦ ૧

દલગીર જેથી દરબારીઝારે, વડા રાજ વજર;

ડાકોર ઠકરાઈ ડામોડામના, હિંદુ ધરલામ અમીર. સમજ૦ ૨

નાસદાયક મણિ તેમજુરે, હવું જહાંમાં જરર;

મીજ જન સમુદાયનાં, અતિ ઉદાસ હર. સમજ૦ -

- શાખાસી સારી મેળવીરે, દીપાળ્યો દરબારઃ
વડા વિવેકી વિકર્યાં, મોટાં મર્ત્યાધાર. સમજ૦ ૪
- અયેન્હ ઉમરમાં એમણેરે, કીધી કીરતીજ શ્વેત;
સગાં મળ્યાં સર્વને, વિસરે નહિ હેત. સમજ૦ ૫
- હિમય કુમારને હુલાવીનેરે, દેહ વસ્તુઓ અનેક;
રમાડનાં પુરી પ્રીતથી, વહાલ ધરી વિશેક. સમજ૦ ૬
- વળી વિશેષે વિશ્વમારે, સારી વર્ષાં શાખાશ;
રાજ રાંતીના રૂડા કામમાં, કીધી કીરતી પ્રકાશ. સમજ૦ ૭
- આપે મહારાણીઓ સમ હવારે, સતી શિરોમણ સાર;
જેથી કુખી દીસે તેમનો, વણ્યાં વિરલ ચિતાર. સમજ૦ ૮
- આગળ મહારાણીઓ હવી ઘણીરે, ઘણું કરી ગુણવાન;
તેમને સંભાર્યાં નથી, બહુધા કરીજ અમાન. સમજ૦ ૯
- આતો મહાયશસ્ત્રી કપળ્યારે, દીપાળ્યો દરબાર;
આલી ક્રિપુર રાજનો, મહિ મંડળ મોજાર. સમજ૦ ૧૦
- રૈયતને વળી રાજમારે, મોટું પાન્યાંજ માન;
રાજ્ય રીતીઓ સૌ સાચવી, વડાં ઢગી વિધાન. સમજ૦ ૧૧
- સરી સતી રાણીઓ તણીરે, ખોટ ખલકમાં ખુખ;
રંચ ખીના જેથી રચાઈ, મહારાજાઓ મર્ત્યુખ. સમજ૦ ૧૨
- શોકજનક તે સંચર્યારે, કીશોર વયના કુમાર;
પાટવીને ખીજ વળી, કરનાર તેમની સારવાર. સમજ૦ ૧૩
- પાટવી પાંચ સાત વર્ષનારે, ખીજાં નાનાંજ બાળ;
હસારનાર દીલ તેમનાં, કરી ચાલ્યાંજ ટાળ. સમજ૦ ૧૪
- અપ્રસોસ હિમય કુમારનેરે, કુંવરીને દેહ હેદ;
ગયાં ગમી જેથી ગુજરી, તોડી સમગ્ર સનેહ. સમજ૦ ૧૫
- ગંગે કુંવરીને ઘણારે, લગાવનારાં ને લાડ;

- શોક જનક તે સંઘર્ષા, વડો એહ વિસાદ. સમજ૦ ૧
- અગાધ અદ્વિસોસી એહવીરે, કહેતાં પમાય ન પાર;
- અસહ દુઃખ આવી પડ્યું, જેથી દગ્ગીર દરબાર. સમજ૦ ૧૭
- આભૂષણ આર્ય રાણીઓ તણું રે, ગયું રત્ન અમુલ્ય;
- આવાં અનુભવી આછાંહસે, તેજદાર તેમના નુલ્ય. સમજ૦ ૧૮
- રૂડા હિંદુર રાજનોરે, દીપાવનાર દરબાર;
- ખરાજ મનમાં ક્ષાત્રવટી, અંખાનો અવતાર. સમજ૦ ૧૯
- સમજીતે શાળાં ધણારે, વડાં ત્રિવેકી વિશાળ,
- હિંદાર મનનાં કિપજ્યાં, કોડ વસા કૃપાળ. સમજ૦ ૨૦
- મળસકે હિંદી મહારાણીજીરે, કરી અસનાન ધ્યાન;
- અનેક અતિથીયાને આપનાં, અન્ન વસ્ત્રો દાન. સમજ૦ ૨૧
- સદાયરણી સાતવટીરે, ગુણોનીધી ગંભીર;
- આરતીક મોટાં યસસ્વી, ધર્મધુરંધર ધીર. સમજ૦ ૨૨
- માંન્યકારી મહારાકિલ તણારે, ગયાં મોટાં ગુણવાન;
- સાખાશી વરી સર્વમાં, બહાદુર ખુદિ નીધાન. સમજ૦ ૨૩
- સર્વ પ્રકારે શોભતીરે, જેમની રજવટ રીત;
- મીલનસાર સ્વભાવનાં, ક્ષાત્ર વટી ખચીત. સમજ૦ ૨૪
- અગાધ ગુણો એમનારે, જુલ્યા નવ જૂલાય;
- રૈયતને વળી રાજમાં, ધણે દરજ્જે ગવાય. સમજ૦ ૨૫
- અત્યંત ગુણો એમનારે, આવે હરેકને યાદ;
- દિવર ને સાસરા પક્ષની, મોટી માની મર્યાદ. સમજ૦ ૨૬
- મહારાણાશી જત્રવિંહજીરે, નામદાર નાંદોદ મહારાજ;
- બાહોશ બહેન બતાં બહુ, હવા અતી નાસજ. સમજ૦ ૨૭
- વિસાચીં વસરે નહીરે, સુદ સદી સ્વરખ;
- મુશ્કારી ગોહિલાં જતાં, નાસજ હવા બહુ તપ. સમજ૦ ૨૮

વાળ્યું તે મનકું વળે નહીર, હૈયું રહે ન હાથ;	
જેથી સ્યામા કેરો સહુ, સોકજનક સાથ.	સમજા૦ ૨૧૮
ઝોગણીસે સીતેલીરે, સોકજનક સાલ;	
વિકાળ હવી આ વિશ્વમાં, જાતાં દાનાં દયાલ.	સમજા૦ ૩૦
પથર તો ધારી પડેરે, વિધવિધ સુળી વિલાપ;	
શહેર કેરી સુંદરીઓ તણા, અદસોસી અળાપ.	સમજા૦ ૩૧
ઉપકારી કામો કરી આવિયારે, સતી શિંગમળુ સાર;	
અદાયસુખ આપશે હરિ, વિષુ વૈકુંઠ મોજર.	સમજા૦ ૩૧
ગોળમાંથી ગળપણુ મયુરે, તળ્યો સાકરે સ્વાદ;	
ખટરસો ખારા હવા, એવો હવો વિસાદ.	સમજા૦ ૩૨
ત્નેડી મળે નહિ જમનીરે, સોકજનક શિવલાલ;	
ઉરમીયો લઈ ઉરમાં, વિચર્યાં બુદ્ધિ સાલ.	સમજા૦ ૩૩
જોતી સદ્કારતી સદ્ધિમારે, તેને સ્વર્ગમાં સુખ;	
ભાખ્યું છે ભાગવતને વિશે, શ્રીકૃષ્ણે સ્વમુખ.	સમજા૦ ૩૪

વિરહ સંતાપ.

“અમલાંમે રેન યુમાવીરે ઢોલા, પીને દારૂડો”-એ રાગ.	
શું આ કાળની કતીકે, તું ભુલ્યો ભૂવન પતી.	૨૬૦
ખબર સુણી આ ખેદની હરેક ઉર અકળાય;	
મહાસાચાને મહીપતી, આત્યંત અદસોસ થાયરે.	તું ભુલ્યો ૧
ઉમેદવાર ઉમરે ગ્યારે, ઉરમીયો લેઈ અંગ	
આખાશી સારી વરી, જરીમલ રાજ પ્રસંગરે.	તું ભુલ્યો
જેથી હવા જકતનારે, રૂઢા રાગ્ય અમીર;	
જાનને દરખારીઓ, દાના હવા દીલગીરરે.	તું ભુલ્યો

- સત્તાપ કરનાર સર્વનારે, અમર નામો આજેખ્યાય;
ગજળ આ ગુજર્યો ધણો, શોકાસી ના સમાધરે. તું ભુલ્યો ૦ ૧
- નામદાર નાદોદ નૃપતિરે, મહારાણા હરેશ;
દલગીર હવા દેશો પતિ, નામાંકિત નરેશરે. તું ભુલ્યો ૦ ૫
- અરસોસ હવા ઉરમારે, શ્રી વિજયસિંહજી યુવરાજ;
રાજકાજના કામમાં, બાહોશ અકલ બાજરે. તું ભુલ્યો ૦ ૬
- અરસોસ કરે અતિ ધણોરે, કિશોરસિંહજી કુમાર;
ચતુર ચંપકસિંહજી, અલખેજાજ ઉદારરે. તું ભુલ્યો ૦ ૭
- રાણી વાસમા રાણીઆરે, શોક જણાવે અપાર;
બેહનબા બહુ હેતથી, દીલગીર દામે દરબારરે. તું ભુલ્યો ૦ ૮
- મહારાણા કીરતસિંહજીરે, ઉદાસી બહુ ઉર;
હિલમવીર બહુ ઉજળા, સમતા લાયક મુરરે. તું ભુલ્યો ૦ ૯
- દસ્તુર શોક દીવાનજીરે, મહોદા મર્તબાદર;
અરસોસ અધિપતિ, મુમાની સરદારરે. તું ભુલ્યો ૦ ૧૦
- દલગીર હિ, રાવ સાહેબ મોતીબામ;
રાજકા નાં, જેમની ઝાઝી હરીદાધરે. તું ભુલ્યો ૦ ૧૧
- દલગી- લિમાંરે, મહાન મર્તબાદર;
રાણાજી જના, દેજમલ કોજદારરે તું ભુલ્યો ૦ ૧૨
- રાજ ॥ રાજનારે, નાતમ નાદોદના લોક;
બા તલનો બહુ કરી. સકળ જણાવે શોકરે. તું ભુલ્યો ૦ ૧૩
- િ વડા દરબારમાંરે, ગજળ મમીજ છાર્ધ;
ત આ વિશાદથી, શોક જનક છેબાધ બાધરે. તું ભુલ્યો ૦ ૧૪
- તહાદુર ખારેયા તણારે, મહારાજેલશ્રી રણજીત;
મર્તબાદર માનસિંહજી તણા, બેહજનક હવા અમીતરે. તું ભુલ્યો ૦ ૧૫
- બાહોશ બંધુ તેમનારે, મહારસિંહજી નરદાર;

પુરા રણસુરા ધણા, અવબેલા ઉદારરે. તું બુલ્યો ૧૬
 શિકાર કરનાર શેરનેરે, પહેલે નંબરે પદાય;
 બાહોશ બારેયા બૂખતી, શ્રી રણજીતસિંહજી રામરે. તું બુલ્યો ૧૭
 માનવંતા મહારાઉલના, શ્રી માનસિંહજી દરબાર,
 ગુણવંત મોટા ગામો ધણી, મહાન મર્તબાદારરે. તું બુલ્યો ૧૮
 વજરે આજીમ વડા, અનુભવી હરિલાલ;
 રાવ બહાદુર રાજના, વજર બુદ્ધિ વિશાળરે. તું બુલ્યો ૧૯
 સેક્રેટરી મુ નરેશનારે, જનાબ જીણાભાઈ;
 દરબારી સૌ કામમાં, જેમની અધિક હરીફાઈરે. તું બુલ્યો ૨૦
 આસીસ્ટન્ટ દીવાન હજુરનારે, મોતીભાઈ લજુભાઈ;
 બાહોશ ખેરીસ્ટર તણી, લાયકી બહુ લખામરે. તું બુલ્યો ૨૧
 પ્રિતા પ્રતાપી તેમના, જજ હુતા પેસ્તનરે;
 ધીમંત ધરમી જે ધણા, વિદ્યા વિસારવદનરે તું બુલ્યો ૨૨
 રાણીલાસમાં રાણીઓરે, અધિકે કરે અપસોસ
 શ્રી તખ્ત કુંવરબા તણું, દીલન રહે પામે બુલ્યો ૨૩
 દોલતકુંવરબા દીલમારે, અપસોસ કરે અપા.
 ફોરદાર ફોઈબા તણો, અતી મોટાં ઉદારરે. બુલ્યો ૨૪
 દીકરી દીવાનજી તણારે, બાહોશ બહેન જડાબ;
 દીલગીર થાયે દીલમાં, વંદો અલવે જે અબળખરે. બો ૨૫
 વર્ગેરે દાતા દરબારીઓ, ઈજતદાર અમીર;
 અધિક અપસોસી હવા, મુણુ નીધીઓ ગંભીરરે. તું ૨૬
 વડાં રાજ્યો વિશ્વનારે, મુણી કરે સંતાપ;
 રાજા ઠાકોર ઠામઠામના, અપસોસી કરે અળાપરે. તું બુલ્યો
 અધિક ઉદેપુર રાજમારે, પરમ હવો પોઝર;
 સંતાપ કરે સૌ શહેરના, નૌતમ નરોને નારરે; તું બુલ્યો ૨૭

ફેરદાર રતેસિંહજીરે, મહારાઉલ મર્તબાદાર;
 મહારાણીના મહુધી, અફસોસ કરે અપારરે. તું બુલ્લો ૦ ૨૪
 ફેવા ફેરી છાંચીરે, કુવા માંહે સમાય;
 રાજ રૂપ રાણી વીના, મન બહુ મુઝાયરે. તું બુલ્લો ૦ ૩૦
 ફતેહસિંજી જુપનુરે, દીલ હવું દીલગીર;
 અગાધ અફસોસી ઉપજી, સુકમારે દેખી સગીરરે. તું બુલ્લો ૦ ૩૧
 દીલાશે દીલ તેમનારે, રહે નહિ ખાગીશ;
 વડેરા આ વિશાદથી, ક્રમ કરી વળે સંતોષરે. તું બુલ્લો ૦ ૩૨
 મુશ્વિયાળુ ગોદિલાં રાણીનારે, વડે હુતો વિશ્રામ;
 ઉભય રંગનાં આનંદમાં, સમરી સીતારામરે. તું બુલ્લો ૦ ૩૩
 રાગનાં દીલ રાજી કરરે, ધણે દરજ્જે દીવાન;
 તેમજ સ્ત્રી બરથારનાં, કરે વડી સુવાણુરે. તું બુલ્લો ૦ ૩૪
 હંસ વિના ગાયે વહિરે, જેવી સરોવર પાળ;
 પંખ વિનાનાં વિજા, રજા ફલ વિનાની યાગરે. તું બુલ્લો ૦ ૩૫
 અમલમાં આવી રે, જુલમી ઝહેરનું બીજ;
 અગાધ અફસોસ રે, દરગારી પ્રજનનું ઘંદરે. તું બુલ્લો ૦ ૩૬
 કારખાનાં કારીગર મોસથી હવાં બંધ,
 કામનાં ફેરી ક્યે બાણી સંખંધરે તું બુલ્લો ૦ ૩૭
 મોદનો મિંદુ કેલો રે મોઝાર;
 શાળાજો પેપ તો દડનારરે.
 થસા યા-

જેથી કરીને જેમનું, બહુધા કીધું ખ્યાનરે. તું ભુલ્યોં ૭૧

તેને ખાના અધિક, અધિક સોમી, શોકજનક સિવરાજ;
રૂપી દીવે શું દાખવે, ગયા બાહ્ય અક્ષયજાળ. તું ભુલ્યોં ૭૨

દર્શાવું દુનિયા વિશેરે, નામ પ્રમાણે તુર;
સારાં તેમના સુકૃતથી, પહોંચ્યાં ઈશ હજુરરે, તું ભુલ્યોં ૭૩

જિભવ કેમારે કેમારીરે, સારી વરે સુવાસ;
દીર્ઘાધુશી પામળે, પહોંચો મનની આશરે. તું ભુલ્યોં ૭૪

ચીરંજીવી પામળે, ચતુર મણિ ચહુવાન;
કિમ્બાગી ઉદેપુરના, શ્રીકૃતેસિંહજી રાજનરે. તું ભુલ્યોં ૭૫

ગુણ કથન.

ગરબી રાગ સોરઠ.

“કારતકે માં ચેત્યો નહિ, ધડી લાખેણી બાય”-એ રાગ.

સમજ કુંવરખા સંચર્યાં, ઘણાં ગુણો બંદાર.

નિર્ભગાં ગંગા નિરથી, આત્મદર્શી કિતાર. ૧૦૪૦—૯૬૦

સદા ચરણી સાતવકી, પુણ્યજાળી પવિત્ર;

સદૈવ સતીઓને શોભતી, રૂટી ચાલ્યાં સમજ ૦ ૧

ઓછી ઉમરે માતનો, હવા વેકુંડે

સાખાશી સારી મેળવી, કિંજવળ ૨ સમજ ૦ ૨

ઘણાં માન ઘણાં વખાણુને, લ

જેથી કરીને જેમને, મુખારકળ ૩ ૪૦ ૩

મેન. ચર

વિજ્ઞાપના.

આ ચોખ્ખી ગોમતીપુરમાં (જે હિંદુ દોષને સ્થાન નથી
 ચિત્રભાઈ માધવભાઈ બેચેનેટ, નાંદોડ રૂપતિના ગણનાંતર
 તાલુકાવરનાનો વિચાર વિનોદ, કુવસવરના વિચારવિદ્યા
 વિનોદ, હોવાનજી બનજીના વિરહ, શ્રી મદાવિલ્લાકુવસવા
 વિનોદ, શ્રી તાલેમહમદખાનજી વિચાર વિનોદ, ૫૨૦ ની
 વિચાર વિનોદ, રાધનપુરના નવાળ શ્રી ગાંધીજીના વિચાર
 વિચાર વિનોદ, દિવાન હરિદાસ વિરહ, ના ગાંધીજીના
 વિચાર પુરતો ક્યારનાને ત્યાંથી નસશે

જાહેર

આથી મર્વ હોવાને ખબર
 હોવા, કવેશનના રૂંદ કનુ
 જાતના દાગીનાઓ ઉપર એ
 ઉપર મોનોગ્રામ દાગીના (૧
 કરેક જાતના દાગીના ઉપર નહ

સોના
 તેના
 બાંને નીચી
 નથ. બાં

એન એવર

હોડદાસ.

૬૦ ફ

પાસે,

